MIHAI EMINESCU DESPRE PARTIDELE POLITICE

În judecarea diferitelor partide politice trebuie să deosebim pe cele sincer politice de cele pretinse sau pretextate politice. Partidele, la noi, nu sunt partide de principii, ci de interese personale. Păstrând numai coaja legilor şi goala aparenţă, calcă făgăduielile făcute naţiei în ajunul alegerilor, fac tocmai contrariul de ceea ce au promis mandanţilor lor şi trec, totuşi, drept reprezentanţi ai voinţei legale şi sincere a ţării. În cadrul lor, organizarea nu înseamnă decât disciplina oarbă a unei societăţi de esploataţie sub comunii şefi de bandă. Cauza acestei organizări stricte e interesul bănesc, nu comunitatea de idei, organizare egală cu aceea a partidei ilustre Mafia şi Camorra, care miroase de departe a puşcărie. Singura deosebire între ele este foarte mică şi e întemeiată pe o cultură individuală mai mult sau mai puţin îngrijită. Fiecare se reprezentează mai mult pe sine decât pe o clasă socială oarecare, şi lucrul principal e forma, mai mult sau mai puţin corectă, în care cineva caută a face plauzibile aşa-numitele sale principii. Acei ce compun grosul acestei armate de flibustieri politici sunt bugetofagii, cumularzii, gheşeftarii de toată mâna, care, în schimbul foloaselor lor individuale, dau conducătorilor lor o supunere mai mult decât oarbă. Acei ce conduc nu sunt decât străini, străini prin origine, prin moravuri, prin educaţie – interesele străinilor dar, şi numai aceste interese, sunt dezideratul «patrioticului guvern». Aceşti oameni au sprijin pe străini, pârghiile care-i ridică sunt aşezate în afară, pe când înlăuntru n-avem decât poporul nostru propriu, scăzând numeric şi fără o conştiinţă limpede de ceea ce trebuie să facă.

La noi mizeria e produsă, în mod artificial, prin introducerea unei organizaţii şi a unor legi străine, nepotrivite cu stadiul de dezvoltare economică a ţării, organizaţie care costă prea scump şi nu produce nimic. Astfel, statul român nu mai este un produs al geniului rasei române, ci un text franţuzesc aplicat asupra unui popor ce nu-l înţelege şi nu-l va înţelege niciodată. Peste tot aceeaşi idee: să dau străinilor ce-mi cer; cât pentru români, puţin îmi pasă! Avem a calcula astăzi cu factori care, înainte, în vechea noastră organizaţie lipseau cu totul, avem pe străin cu puterea strivitoare a capitalului bănesc, faţă cu românul care ameninţă a cădea în robia celui dintâi, a deveni o simplă unealtă pentru fructificarea capitalului lui.

Textul integral (toată cartea), online şi gratuit, la: http://www.youblisher.com/p/173977-EMINESCU-INTERZIS-GANDIREA-POLITICA/

------- * * -------